

Ontwerp richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende handel met voorkennis en marktmanipulatie (marktmissbruik)

(2001/C 240 E/32)

COM(2001) 281 def. — 2001/0118(COD)

(Door de Commissie ingediend op 1 juni 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een echte interne markt voor financiële diensten is van cruciaal belang voor economische groei en het scheppen van werkgelegenheid in de Gemeenschap.
- (2) Voor een geïntegreerde en efficiënte financiële markt is marktintegriteit nodig. Een goede werking van de effectenmarkten en vertrouwen van het publiek in de markten zijn noodzakelijke voorwaarden voor economische groei en welvaart. Marktmissbruik schaadt de integriteit van de financiële markten en schendt het vertrouwen van het publiek in effecten en derivaten.
- (3) In de mededeling van de Commissie „Tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan” van 11 mei 1999⁽¹⁾ wordt een reeks maatregelen genoemd die noodzakelijk zijn om de interne markt voor financiële diensten te voltooien. De staatshoofden en regeringsleiders hebben tijdens de Top van Lissabon in april 2000 aangedrongen op de tenuitvoerlegging van dit actieplan tegen 2005. In het actieplan wordt de noodzaak benadrukt om een richtlijn betreffende marktmanipulatie op te stellen.
- (4) Tijdens zijn bijeenkomst van 17 juli 2000 richtte de Raad het Comité van wijzen inzake de regulering van de Europese effectenmarkten op. In zijn eindverslag stelde dit Comité van wijzen voor om nieuwe wetgevingstechnieken

in te voeren op basis van een aanpak op vier niveaus, te weten kaderbeginselen, uitvoeringsmaatregelen, samenwerking en toezicht op de naleving. Niveau 1, de richtlijn, dient zich te beperken tot globale, algemene „kader”-beginselen, terwijl niveau 2 technische uitvoeringsmaatregelen omvat die door de Commissie moeten worden vastgesteld, hierin bijgestaan door een comité.

- (5) De Europese Raad van Stockholm keurde in zijn resolutie het eindverslag van het Comité van wijzen goed alsmede de voorgestelde aanpak op vier niveaus om het regelgevingsproces met betrekking tot de communautaire wetgeving inzake effecten efficiënter en transparanter te maken.
- (6) Volgens de Europese Raad van Stockholm moeten de uitvoeringsmaatregelen van niveau 2 vaker worden gebruikt om ervoor te zorgen dat de technische bepalingen gelijke tred kunnen houden met de marktontwikkelingen en met de ontwikkelingen inzake toezicht, en moeten uiterste termijnen worden vastgesteld voor alle stadia van de werkzaamheden van niveau 2.
- (7) Nieuwe financiële en technische ontwikkelingen — nieuwe producten, nieuwe technologie, toenemende grensoverschrijdende activiteiten en internet — brengen meer prikkels, middelen en gelegenheden voor marktmissbruik met zich.
- (8) Het bestaande rechtskader van de Gemeenschap om de marktintegriteit te beschermen is onvolledig. De voorschriften lopen per lidstaat uiteen, met het gevolg dat er bij de marktdeelnemers dikwijls onzekerheid heerst over begrippen, definities en handhaving. In sommige lidstaten bestaat geen wetgeving op het gebied van prijsmanipulatie en de verspreiding van misleidende informatie.
- (9) Marktmissbruik omvat handel met voorkennis en marktmanipulatie. De wetgeving tegen handel met voorkennis dient hetzelfde doel als die tegen marktmanipulatie: de integriteit van de Europese financiële markten waarborgen en het vertrouwen van de beleggers in deze markten vergroten. Het verdient derhalve de voorkeur om gecombineerde regelgeving aan te nemen om zowel handel met voorkennis als marktmanipulatie te bestrijden. Een enkele richtlijn voorziet heel Europa van hetzelfde rechtskader voor de verdeling van taken, wetshandhaving en samenwerking.

⁽¹⁾ COM(1999) 232 def.

- (10) Richtlijn 89/592/EEG van de Raad van 13 november 1989 tot coördinatie van de voorschriften inzake transacties van ingewijden⁽¹⁾ werd meer dan tien jaar geleden aangenomen. Gezien de veranderingen op de financiële markten en de wijzigingen in de Gemeenschapswetgeving die zich sindsdien hebben voorgedaan, is vervanging van deze richtlijn noodzakelijk om ervoor te zorgen dat zij in overeenstemming is met de wetgeving op het gebied van marktmanipulatie. Een nieuwe richtlijn is tevens noodzakelijk om lacunes in de Gemeenschapswetgeving te voorkomen, die zouden kunnen worden gebruikt voor onrechtmatig gedrag en die het vertrouwen van het publiek zouden ondermijnen en derhalve afbreuk zouden doen aan de goede werking van de markten.
- (11) Handel met voorkennis en marktmanipulatie staan een volledige en behoorlijke markttransparantie in de weg welke voor alle marktdeelnemers in geïntegreerde financiële markten een voorwaarde is om handelstransacties te kunnen verrichten.
- (12) Een snelle en eerlijke bekendmaking van informatie verhoogt de marktintegriteit, terwijl de selectieve bekendmaking van informatie door emittenten het vertrouwen van beleggers in de integriteit van de financiële markten kan schaden. Professionele marktdeelnemers moeten een bijdrage leveren aan marktintegriteit.
- (13) De lidstaten en het Europese stelsel van centrale banken of de nationale centrale banken mogen niet aan beperkingen worden onderworpen bij de uitvoering van het monetair beleid, het wisselkoersbeleid en het beheer van de overheidsschuld.
- (14) Stabilisatie of het verhandelen van eigen aandelen kan onder bepaalde omstandigheden om economische redenen gerechtvaardigd zijn en dient derhalve op zichzelf niet als marktmisbruik te worden beschouwd. Er moeten gemeenschappelijke regels worden ontwikkeld die een praktische leidraad bieden.
- (15) De steeds grotere reikwijdte van de financiële markten, de snelle veranderingen en de talrijke nieuwe producten en ontwikkelingen maken een ruime toepassing van deze richtlijn op de desbetreffende financiële instrumenten en technieken noodzakelijk teneinde de integriteit van de financiële markten van de Gemeenschap te waarborgen.
- (16) Om een „level playing field” op de financiële markten van de Gemeenschap tot stand te brengen is een ruim geografische toepassingsgebied van de bepalingen van deze richtlijn noodzakelijk.
- (17) De grote verscheidenheid aan bevoegde autoriteiten in de lidstaten en de uiteenlopende taken waarmee zij zijn belast, veroorzaken onnodige kosten en brengen verwarring onder de marktdeelnemers teweeg. Er zou in elke lidstaat één bevoegde autoriteit moeten worden aangewezen, van administratieve aard om haar onafhankelijkheid van marktdeelnemers te waarborgen en belangenconflicten te vermijden, die zich met marktmisbruik bezighoudt.
- (18) De bevoegde autoriteiten dienen met een minimum aantal krachtige gemeenschappelijke instrumenten en bevoegdhe-
- den te worden uitgerust om de doeltreffendheid van het toezicht te waarborgen.
- (19) Om ervoor te zorgen dat een communautair rechtskader tegen marktmisbruik naar behoren functioneert, dient iedere inbreuk op de verbodsbepalingen of vereisten die bij deze richtlijn zijn vastgesteld onverwijld en doeltreffend te worden bestraft.
- (20) Toenemende grensoverschrijdende activiteiten vereisen een betere samenwerking en een volledige reeks bepalingen inzake de uitwisseling van informatie tussen de nationale bevoegde autoriteiten.
- (21) Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel dat in artikel 5 van het Verdrag wordt uiteengezet, kunnen de doelstellingen van het overwogen optreden, namelijk om marktmisbruik in de vorm van handel met voorkennis en marktmanipulatie te voorkomen, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt; zij kunnen derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze richtlijn beperkt zich tot het minimum dat noodzakelijk is om deze doelstellingen te verwezenlijken en gaat niet verder dan hetgeen daartoe noodzakelijk is.
- (22) Om rekening te houden met nieuwe ontwikkelingen op de financiële markten kan het van tijd tot tijd nodig zijn om de in deze richtlijn vastgelegde voorschriften van praktische richtsnoeren te voorzien of te wijzigen; de Commissie dient derhalve de bevoegdheid te krijgen om dergelijke wijzigingen, indien nodig, aan te brengen na raadpleging van het bij Besluit 2001/.../EG van de Commissie ingestelde Europees comité voor het effectenbedrijf.
- (23) Aangezien de maatregelen die noodzakelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽²⁾, dienen zij te worden vastgesteld door middel van de regelgevingsprocedure die in artikel 5 van dat besluit is neergelegd.
- (24) Deze richtlijn neemt de grondrechten in acht en houdt zich aan de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden erkend,

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. Voorwetenschap: niet openbaar gemaakte informatie die concreet is en die betrekking heeft op een of meer emittenten van financiële instrumenten of op een of meer financiële instrumenten en die, indien zij openbaar zou worden gemaakt, een aanzienlijke invloed zou kunnen hebben op de koers van deze financiële instrumenten of van daarvan afgeleide financiële instrumenten.

⁽¹⁾ PB L 334 van 18.11.1989, blz. 30.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. Marktmanipulatie:

- a) Transacties of handelsorders die valse of misleidende signalen geven of kunnen geven met betrekking tot het aanbod van, de vraag naar of de koers van financiële instrumenten, of waarbij een of meerdere personen op basis van onderlinge afspraken de marktkoers van een financieel instrument op een abnormaal of een kunstmatig niveau houden dan wel waarbij gebruik wordt gemaakt van oneigenlijke constructies of enigerlei andere vorm van bedrog of misleiding.
- b) De verspreiding van informatie via de media, met inbegrip van internet, of via andere kanalen, die valse of misleidende signalen geeft of kan geven met betrekking tot het aanbod van, de vraag naar of de koers van financiële instrumenten, met inbegrip van de verspreiding van geruchten en valse of misleidende berichten.

3. Financieel instrument: de instrumenten die in deel A van de bijlage zijn opgenomen.

4. Gereguleerde markt: een markt zoals gedefinieerd in artikel 1, lid 13, van Richtlijn 93/22/EEG⁽¹⁾.

5. De in dit artikel en deel A van de bijlage genoemde definities zullen, teneinde rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten en een uniforme toepassing van deze richtlijn in de Gemeenschap te waarborgen, overeenkomstig de in artikel 17, lid 2, bedoelde procedure worden verduidelijkt en aangepast.

Artikel 2

1. De lidstaten verbieden natuurlijke of rechtspersonen die over voorwetenschap beschikken om gebruik te maken van deze voorwetenschap door, voor eigen rekening of voor rekening van derden, rechtstreeks of middellijk, financiële instrumenten te verwerven of te vervreemden waarop deze voorwetenschap betrekking heeft.

Lid 1 is van toepassing, ongeacht of deze persoon die informatie heeft verkregen:

- a) vanwege zijn hoedanigheid als lid van de bestuurs-, leidinggevende of toezichthoudende organen van de emittent, of
- b) vanwege deelneming in het kapitaal van de emittent, of
- c) omdat hij toegang heeft tot de informatie vanwege de uitoefening van zijn werk, beroep of functie.

2. Indien de in lid 1 bedoelde personen vennootschappen of andere rechtspersonen zijn, is het in dat lid vervatte verbod eveneens van toepassing op de natuurlijke personen die deelnemen aan de beslissing de transactie voor rekening van de rechtspersonen in kwestie uit te voeren.

⁽¹⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

3. Het in lid 1 bedoelde verbod geldt voor elke verwerving of vervreemding van financiële instrumenten.

Artikel 3

De lidstaten verbieden de aan de verbodsbepaling van artikel 2 onderworpen personen die over voorwetenschap beschikken:

- a) deze voorwetenschap aan een derde mede te delen, tenzij dit gebeurt in het kader van de normale uitoefening van hun werk, beroep of functie;
- b) op grond van deze voorwetenschap een derde aan te bevelen om financiële instrumenten waarop die voorwetenschap betrekking heeft, te verwerven of te vervreemden, of door een derde te doen verwerven of vervreemden.

Artikel 4

De lidstaten passen de in de artikelen 2 en 3 bedoelde verbodsbepaling ook toe op andere dan de in die artikelen bedoelde personen die, met kennis van zaken, rechtstreeks of middellijk over voorwetenschap beschikken.

Artikel 5

De lidstaten verbieden alle natuurlijke of rechtspersonen de markt te manipuleren.

Een niet-uitputtende lijst van methoden die worden gebruikt om de markt te manipuleren, is opgenomen in deel B van de bijlage. De Commissie stelt, overeenkomstig de in artikel 17, lid 2, bedoelde procedure, wijzigingen in de voorbeelden van deze methoden vast.

De lidstaten kunnen besluiten bijzondere bepalingen vast te stellen voor personen die in het kader van de gewone uitoefening van hun beroep uit journalistieke overwegingen handelen.

Artikel 6

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat emittenten van financiële instrumenten het publiek zo snel mogelijk van voorwetenschap in kennis stellen.

2. De lidstaten verlangen dat wanneer een emittent of een persoon die namens de emittent optreedt, vertrouwelijke informatie meedeelt aan een derde in het kader van de gewone uitoefening van zijn werk, beroep of functie, zoals bedoeld in artikel 3, onder a), hij deze informatie daadwerkelijk en volledig openbaar maakt, en wel gelijktijdig in geval van een opzettelijke bekendmaking en onverwijld bij een niet-opzettelijke bekendmaking.

De bepalingen van de eerste alinea zijn niet van toepassing:

- a) indien de persoon die de informatie ontvangt een geheimhoudingsplicht heeft jegens de emittent, of uitdrukkelijk overeenkomt de informatie geheim te houden; of
- b) indien de voornaamste activiteit van de entiteit die de informatie ontvangt de uitgifte van verplichte kredietwaardigheidsbeoordelingen is, mits de informatie uitsluitend bedoeld is om een kredietwaardigheidsbeoordeling vast te stellen die openbaar zal worden gemaakt.

De lidstaten verlangen dat emittenten en entiteiten die namens hen optreden, een regelmatig bijgewerkte lijst opstellen van de personen die bij hen werkzaam zijn en toegang hebben tot voorwetenschap.

3. Een emittent kan, op eigen risico, de openbaarmaking van specifieke informatie uitstellen teneinde zijn rechtmatige belangen te beschermen, mits dit geen misleiding van het publiek tot gevolg heeft en de emittent de vertrouwelijkheid van deze informatie kan waarborgen.

4. De lidstaten verlangen dat natuurlijke en/of rechtspersonen die belast zijn met de totstandbrenging of verstrekking van onderzoekgegevens of andere relevante informatie aan informatiekanaalen of aan het publiek, de nodige voorzorgsmaatregelen treffen om te waarborgen dat de informatie naar behoren wordt aangeboden en dat zij hun belangen bekendmaken of de belangenconflicten ten aanzien van de financiële instrumenten waarop die informatie betrekking heeft, meedelen.

5. De lidstaten verlangen dat natuurlijke of rechtspersonen die beroepshalve transacties in financiële instrumenten totstandbrengen, het verrichten van transacties en het uitvoeren van orders namens hun cliënten weigeren indien zij redelijkerwijs vermoeden dat een transactie gebaseerd is op voorwetenschap of marktmanipulatie inhoudt.

6. De Commissie stelt, overeenkomstig de in artikel 17, lid 2, bedoelde procedure, uitvoeringsmaatregelen vast betreffende

- de technische modaliteiten voor een passende openbaarmaking van voorwetenschap zoals bedoeld in de leden 1 en 2,
- de technische modaliteiten voor een getrouwe weergave van onderzoekgegevens en andere relevante informatie en voor de bekendmaking van bijzondere belangen of belangenconflicten zoals bedoeld in lid 4.

Artikel 7

Deze richtlijn is niet van toepassing op transacties die in het kader van het monetaire beleid, het valutabeleid of het beheer van de overheidsschuld, worden verricht door een lidstaat, het Europese stelsel van centrale banken, een nationale centrale bank of een ander daartoe officieel aangewezen orgaan, of door een namens hen optredende persoon. De lidstaten kunnen

deze uitzondering uitbreiden tot hun deelstaten voor wat het beheer van de openbare schuld van die deelstaten betreft.

Artikel 8

1. Het verbod van deze richtlijn is niet van toepassing op de handel in eigen aandelen in het kader van „terugkoop“-activiteiten, noch op de stabilisatie van een financieel instrument, mits deze transacties onder overeengekomen voorwaarden plaatsvinden.

2. De Commissie stelt, overeenkomstig de in artikel 17, lid 2, bedoelde procedure, deze technische voorwaarden vast.

Artikel 9

De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op alle financiële instrumenten die zijn toegelaten, of zullen worden toegelaten, tot de handel in een gereguleerde markt in tenminste één lidstaat, ongeacht of de transactie als zodanig daadwerkelijk op die markt plaatsvindt.

Artikel 10

De lidstaten passen de verbodsbepalingen en vereisten van deze richtlijn tenminste toe op de activiteiten die op hun grondgebied worden verricht, wanneer de betrokken financiële instrumenten tot de handel in een lidstaat zijn toegelaten of zullen worden toegelaten.

Artikel 11

De lidstaten wijzen één enkele bevoegde administratieve autoriteit aan om ervoor te zorgen dat de ingevolge deze richtlijn vastgestelde bepalingen worden toegepast.

Artikel 12

De bevoegde autoriteit dient alle controle- en onderzoekbevoegdheden te krijgen die nodig zijn voor de vervulling van haar taken. Zij oefent deze bevoegdheden hetzij rechtstreeks, hetzij in samenwerking met andere autoriteiten zoals gerechtelijke instanties uit.

Deze bevoegdheden omvatten tenminste het recht om:

- a) toegang te verkrijgen tot documenten en een afschrift hiervan te ontvangen;
- b) iedere persoon om inlichtingen te verzoeken en zo nodig een getuigenverklaring te verlangen;
- c) ter plaatse inspecties te verrichten;

- d) overzichten van telefoon- en dataverkeer te verlangen;
- e) de bevrozing en/of sequestratie van activa te verlangen;
- f) een tijdelijke verbod op beroepsuitoefening te verlangen.

Het eerste en tweede lid laten eventuele bepalingen van nationaal recht inzake het beroepsgeheim, onverlet.

Artikel 13

De lidstaten bepalen dat alle personen die bij de bevoegde autoriteit werkzaam zijn of zijn geweest, alsmede de door de bevoegde autoriteit benoemde accountants en deskundigen, gebonden zijn door het beroepsgeheim. Onder het beroepsgeheim vallende informatie mag aan geen enkele persoon of autoriteit worden verstrekt, tenzij dit op grond van wettelijke bepalingen gebeurt.

Artikel 14

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat passende maatregelen worden genomen, met inbegrip van administratieve en strafrechtelijke sancties overeenkomstig hun nationale wetgeving, tegen de verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersonen indien de bepalingen van deze richtlijn niet ten uitvoer zijn gelegd. De lidstaten zien erop toe dat deze maatregelen doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

2. De lidstaten stellen de sancties vast die moeten worden toegepast indien geen medewerking wordt verleend bij een onderzoek op grond van artikel 12.

3. De lidstaten bepalen dat de bevoegde autoriteit iedere sanctie die wordt opgelegd voor schending van de ingevolge deze richtlijn vastgestelde maatregelen openbaar mag maken, tenzij deze openbaarmaking de financiële markten in gevaar zou brengen of onevenredige schade zou toebrengen aan de betrokken partijen.

Artikel 15

De lidstaten dragen er zorg voor dat tegen de door de bevoegde autoriteiten genomen besluiten een beroep bij de rechter kan worden ingesteld.

Artikel 16

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten werken onderling samen wanneer dat voor de vervulling van hun taken nodig is, waartoe zij gebruik maken van de bevoegdheden waarover zij hetzij uit hoofde van deze richtlijn, hetzij ingevolge nationale wetgeving beschikken. De bevoegde autoriteiten verlenen assistentie aan de bevoegde autoriteiten van andere

lidstaten. Zij wisselen met name informatie uit en werken samen bij onderzoeksactiviteiten.

2. De bevoegde autoriteiten verstrekken op verzoek onmiddellijk alle inlichtingen die voor het in lid 1 genoemde doel noodzakelijk zijn. Indien nodig stellen de aangezochte bevoegde autoriteiten onverwijld de maatregelen vast die nodig zijn om de gevraagde informatie te verzamelen. Indien de aangezochte bevoegde autoriteit niet bij machte is de gevraagde informatie onmiddellijk te verstrekken, stelt zij de verzoekende bevoegde autoriteit van de redenen hiervan in kennis. De aldus verstrekte informatie valt onder de geheimhoudingsplicht waaraan de personen die bij de bevoegde autoriteiten die de informatie ontvangen werkzaam zijn of zijn geweest, gebonden zijn.

De bevoegde autoriteiten kunnen weigeren om aan een verzoek om inlichtingen gevolg te geven indien het verstrekken van de inlichtingen gevaar zou kunnen opleveren voor de soevereiniteit, de veiligheid of de openbare orde van de aangezochte staat, of indien voor dezelfde feiten en tegen dezelfde personen reeds een gerechtelijke procedure is ingeleid bij de autoriteiten van de aangezochte staat of wanneer door de bevoegde autoriteiten van de aangezochte staat reeds een definitieve uitspraak is gedaan.

Onverminderd hun verplichtingen in het kader van strafrechtelijke procedures mogen de autoriteiten die op grond van lid 1 informatie ontvangen, deze uitsluitend gebruiken voor de uitoefening van hun functies in de zin van deze richtlijn alsmede in het kader van bestuursrechtelijke of gerechtelijke procedures die specifiek op de uitoefening van deze functies gericht zijn. Wanneer de bevoegde autoriteit die de informatie heeft verstrekt daarin toestemt, mag de ontvangende autoriteit de informatie echter voor andere doeleinden gebruiken of doorgeven aan de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten.

3. Wanneer een bevoegde autoriteit ervan overtuigd is dat er op het grondgebied van een andere lidstaat activiteiten worden of zijn uitgevoerd die in strijd zijn met de bepalingen van deze richtlijn, stelt zij de bevoegde autoriteit van de andere lidstaat hiervan met de grootst mogelijke nauwkeurigheid in kennis. De bevoegde autoriteit van de andere lidstaat neemt de nodige maatregelen. Zij stelt de kennisgevende bevoegde autoriteit van het resultaat in kennis, alsmede, voor zover mogelijk, van belangrijke ontwikkelingen die zich in de tussentijd hebben voorgedaan.

4. Een bevoegde autoriteit van een lidstaat kan verzoeken dat een onderzoek wordt verricht door de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat op het grondgebied van die lidstaat.

Verder kan zij verzoeken dat aan een aantal leden van haar personeel toestemming wordt verleend om de leden van het personeel van de bevoegde autoriteit van de andere lidstaat gedurende het onderzoek te vergezellen.

Het onderzoek moet evenwel worden verricht onder de algemene verantwoordelijkheid van de lidstaat op wiens grondgebied het plaatsvindt.

De bevoegde autoriteiten kunnen een verzoek om een onderzoek zoals bedoeld in de eerste alinea van dit lid, of een verzoek dat leden van hun personeel worden vergezeld door leden van het personeel van de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat zoals bedoeld in de tweede alinea van dit lid, van de hand wijzen wanneer een dergelijk onderzoek gevaar zou kunnen opleveren voor de soevereiniteit, de veiligheid of de openbare orde van de aangezochte staat, of indien voor dezelfde feiten en tegen dezelfde personen reeds een gerechtelijke procedure is ingeleid bij de autoriteiten van de aangezochte staat.

5. De Commissie stelt, overeenkomstig de in artikel 17, lid 2, bedoelde procedure uitvoeringsmaatregelen vast voor de procedures inzake de uitwisseling van informatie en grensoverschrijdend onderzoek zoals bedoeld in dit artikel.

Artikel 17

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 2001/.../EG van de Commissie ingestelde Europees comité voor het effectenbedrijf⁽¹⁾.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van toepassing overeenkomstig de artikelen 7 en 8 van dat besluit.

⁽¹⁾ Het Besluit van de Commissie tot instelling van een Europees Comité voor het effectenbedrijf is nog niet goedgekeurd.

3. De termijn die in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG is vastgesteld bedraagt drie maanden.

Artikel 18

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om op (jaar-maand-dag: uiterlijk één jaar na de inwerkingtreding ervan) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 19

Richtlijn 89/592/EEG wordt ingetrokken met ingang van de datum die in artikel 20 wordt genoemd.

Artikel 20

Deze richtlijn treedt in werking op de 20e dag na de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

DEEL A

Financiële instrumenten

Onder „Financiële instrumenten” worden verstaan:

- Effecten volgens de definitie van Richtlijn 93/22/EEG;
- Rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging;
- Geldmarktinstrumenten;
- Financiële futures, met inbegrip van gelijkwaardige instrumenten die aanleiding geven tot afwikkeling in contanten;
- Rentetermijncontracten;
- Rente- en valuta swaps en swaps betreffende aan aandelen of een aandelenindex gekoppelde cash flows („Equity swaps”);
- Opties ter verwerving of vervreemding van onder dit deel van de bijlage vallende instrumenten, met inbegrip van gelijkwaardige instrumenten die aanleiding geven tot afwikkeling in contanten. Deze categorie omvat met name valuta- en renteopties;
- Grondstoffenderivaten.

DEEL B

De volgende voorbeelden van methoden die worden gebruikt om de markt te manipuleren zijn niet uitputtend, maar vergemakkelijken de interpretatie van de algemene definitie van artikel 1, lid 2:

- Beurstransacties die de schijn van activiteit moeten wekken:
 - Transacties waarbij de feitelijke eigendom van de financiële instrumenten niet daadwerkelijk verandert („wash sales”);
 - Transacties waarbij de koop- en de verkooporder tegelijkertijd, met dezelfde koers en hetzelfde volume, door verschillende partijen op basis van onderlinge afspraken worden geplaatst („improper matched orders”);
 - Een reeks transacties welke op een scherm of anderszins worden afgebeeld om de indruk van levendige activiteit of koerswijziging van een financieel instrument te wekken („painting the tape”);
 - Activiteiten van een persoon of personen op basis van onderlinge afspraken om de koers van een financieel instrument tot een kunstmatig hoog niveau op te drijven en de eigen financiële instrumenten vervolgens massaal te verkopen („pumping and dumping”);
 - De biedkoers van een financieel instrument verhogen om de prijs ervan op te drijven (waarbij de indruk wordt gewekt dat het om een solide financieel instrument gaat of de illusie wordt geschapen dat de verhoging door beursactiviteit is veroorzaakt) („advancing the bid”).
 - Beurstransacties die bedoeld zijn om een tekort te creëren:
 - De manipulator verkrijgt controle over de aanbod- of vraagzijde van het afgeleide instrument en/of de onderliggende activa, zodat hij een machtspositie verwerft die hij kan gebruiken om de koers van het afgeleide instrument en/of de onderliggende activa te manipuleren („cornering”);
 - Evenals bij „cornering” wordt van een tekort aan bepaalde activa geprofiteerd door de vraagzijde te controleren en de gedurende dergelijke tekorten ontstane marktschaarste op zodanige wijze te exploiteren dat kunstmatige koersen worden gecreëerd. Het hebben van een aanzienlijke invloed op aanbod of levering; het recht om levering te eisen en dit gebruiken om willekeurige en abnormale prijzen op te leggen („abusive squeezes”).
 - Tijdgebonden beurstransacties:
 - De aankoop of verkoop van financiële instrumenten bij het sluiten van de markt in een poging de slotkoers van het financieel instrument te wijzigen, waardoor degenen die op basis van slotkoersen handelen, worden misleid („marking the close”);
 - Transacties met het specifieke doel de loco- of dagprijs op de dag van afwikkeling van derivatencontracten te beïnvloeden;
 - Transacties om de specifieke locoprijs van een financieel instrument, welke was vastgesteld als bepalend voor de waarde van een transactie, te beïnvloeden.
 - Handelingen op het gebied van informatie:
 - De aankoop van een financieel instrument voor eigen rekening alvorens dit aan anderen aan te bevelen en het vervolgens met winst te verkopen bij de stijging van de koers als gevolg van de aanbeveling („scalping”);
 - Valse geruchten verspreiden om aankopen of verkopen door anderen te stimuleren;
 - De onjuiste weergave van belangrijke feiten;
 - De niet-openbaarmaking van belangrijke feiten of belangen.
-